

- Vai šajā gadījumā var ņemt vērā praktiskās grūtības, uzraugot nelikumīgas medības?
 - Vai, vērtējot jautājumu par apmierinošas alternatīvas esamību, iespējams, nozīme ir arī mērķim novērst kaitējumu suņiem un palielināt vispārējo drošības sajūtu?
- 3) Kā ir jāvērtē Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktā minētais nosacījums, kas attiecas uz sugu populāciju aizsardzības statusu, izsniedzot reģionālas atļaujas atkāpes veidā?
- Vai sugas aizsardzības statuss ir jāvērtē gan attiecībā uz konkrētu teritoriju, gan uz visu dalībvalsts teritoriju vai arī attiecībā uz vēl lielāku attiecīgās sugas izplatības areālu?
 - Vai ir iespējams, ka ir izpildīti Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktā izvirzītie atļaujas atkāpes veidā izsniegšanas priekšnoteikumi, lai gan sugas aizsardzības statuss atbilstoši pienācīgam novērtējumam nevar tikt uzskatīts par labvēlīgu direktīvas izpratnē?
 - Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: kādā situācijā tas tā varētu būt?

(¹) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. decembrī iesniedza Curtea de Apel Ploiești (Rumānija) – Oana Mădălina Călin/Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-676/17)

(2018/C 063/11)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Ploiești

Pamatlietas puses

Prasītāja: Oana Mădălina Călin

Atbildētāji: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice un Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai LES 4. panta 3. punkts, kurā ir atsauce uz lojālas sadarbības principu, Pamattiesību hartas 17., 20., 21. un 47. pants, LESD 110. pants[.] tiesiskās noteiktības princips, līdzvērtības un efektivitātes principi, kas izriet no procesuālās autonomijas principa, var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesību norma, konkrēti Likuma Nr. 554/2004 par administratīvo procesu 21. panta 2. punkts, kā tas interpretēts *Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept* [Augstās kasācijas tiesas – Tiesību jautājumu izskatīšanas palātas] nolēmumā Nr. 45/2016, atbilstīgi kuram termiņš, kurā var iesniegt pieteikumu par pārskatīšanu, pamatojoties uz Likuma Nr. 554/2004 21. panta 2. punkta noteikumiem, ir viens mēnesis no dienas, kad ir paziņots galīgais spriedums, kuru tiek lūgts pārskatīt?